

van de vermoorde Madeleine. Stiekem heeft iedereen er wel eens aan gedacht om de normen en waarden opzij te schuiven en toe te geven aan lust.

'Quills' speelt een zinnenprikkelend spelletje met je gedachten maar ook met de diepere gevoelens in de onderbuik. Het stuk is uitdagend en doet verlangen naar meer. Je kan alles wat je geleerd hebt even vergeten en je schaamteloos overgeven aan de duistere randjes van het bestaan. 'Quills' blijft diep nazinderen. Het is een verlossing, een (h)eerlijk stukje ontleding van de menselijke psyche.

Jolien Van de Velde

Quills

Zinnenprikkelende manipulatie

Met 'Quills' brengen De Roovers een verhaal over Markies De Sade. Juist, het is een verhaal, dus verwacht je niet aan een historische reconstructie van de feiten rond deze toch wel mythische figuur. De schrijver van dit stuk, Doug Wright, bedacht zijn eigen versie rond de Markies. We volgen De Sade tijdens zijn verblijf in het krankzinnigengesticht van Charenton. Daar gaat hij heftige discussies aan met abt De Coulmier, ontmoeten we zijn vrouw die terug verlangt naar erkenning door kennissen en vrienden en zien we de Markies de jonge arbeidster Madeleine verleiden.

De naam 'De Sade' toert bij sommigen misschien een rode bloes op de wangen, anderen denken dan vooral aan perverse seksuele spelletjes, maar gelukkig laat dit stuk dit alles achterwege. 'Quills' overstijgt alles en gaat veel dieper graven in de ziel. De discussies tussen de abt en de Markies graven naar moraliteit enerzijds en volledige vrijheid van de geest anderzijds, tussen God en Satan. Deze discussies kunnen perfect vertaald worden naar het huidige wereldbeeld en zullen nooit een passend antwoord krijgen.

De Markies houdt ervan met de gedachten van de personen rondom hem te spelen. Hij manipuleert ieders denken. Na de perverse verhalen schrijft De Sade plots een heel gewoon verhaal over een man die een meisje wil huwen. Om haar zover te krijgen mag zij een bruidsjurk laten maken waardoor ze alleen al daarvoor met hem zou willen trouwen. Een simpel verhaal, maar Coulmier en de dokter van het gesticht, geteisterd door de Markies, vinden achter elk woord wel een verwijzing naar één of andere perversiteit, naar seks. Deze spelletjes worden zo goed gebracht, dat je stiekem mee glimlacht met de Markies. Om duimen en vingers bij af te likken. En dit is nog maar één voorbeeld. Het hele stuk wordt doorspekt met deze zinnenprikkelende spelletjes.

De toon wordt grimmiger wanneer Madeleine vermoord wordt na een opstand in het gesticht. De bewoners, allen aangezet door een perverse fabel van de Markies, verliezen het noorden. De fabel vertelt het verhaal van een chirurg die graag nieuwe gaten in meisjes snijdt, waar een andere man nog nooit in geweest is... Het decor speelt mooi in op deze gebeurtenis. De lichtbakken met tl-lampen vormen verlichte tralies die besmeurd worden door het bloed van Madeleine. De toon wordt grimmiger. Ook de personages. Zij zijn allen één voor één aangetast door De Sade. Hij drijft iedereen tot waanzin en het rare is dat je dit bekijkt met een heimelijke glimlach op de lippen.

Dit stuk toont de onderbuik van de mens. Goed fatsoen is niet aangeboren en bestaat door het stelsel van normen en waarden. Leg je die waarden af en ga je op in je menselijke natuur of weersta je de verleidingen? Zelfs abt Coulmier verliest de controle over zijn zinnen tijdens een verschijning

© Cutting Edge -- 11 Oct 2008
images © Stef Stessel